

Sygn. akt. II Kp 169/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2016r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział II Karny w składzie :

Przewodnicząca: SSR Danuta Raś

Protokolant: Katarzyna Czaplicka

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 238 k.k.

na skutek zażalenia zawiadamiającego Koła (...)

w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k.

postanowił :

uwzględnić zażalenie Koła (...) z dnia 21 kwietnia 2016r. na postanowienie Komisariatu Policji w B. z dnia 13 kwietnia 2016r. w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia i uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2016r. funkcjonariusz Komisariatu Policji w B. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie zawiadomienia w dniu 9 lutego 2016r. w B. przez ustalonego sprawcę Komisariatu Policji w B.

o przestępstwie polegającym na wykonywaniu na terenie peryferyjnym miasta B. polowania na zwierzynę przez posiadającego broń palną i będącego pod wpływem alkoholu mężczyznę, wiedząc, że przestępstwa nie popełniono, to jest o czyn z art.

238 k.k.- uznając, że w zachowaniu sprawcy brak jest znamion przestępstwa.

Zawiadamiający - Koło (...) zażaleniem z dnia 21 kwietnia 2016r. zaskarżyło przedmiotowe postanowienie. W piśmie tym skarżący wskazał, że nie popiera poglądu, iż w działaniu J. M. brak jest znamion przestępstwa, a prowadzący postępowanie dopuścił się błędów w ustaleniach faktycznych. Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie postanowienia i zlecenie wszczęcia w tej sprawie dochodzenia.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w D. przekazując powyższe zażalenie do rozpoznania Sądowi, wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie, wbrew stanowisku oskarżyciela publicznego, nie ma w doktrynie prawniczej ani też w orzecznictwie sądowym wątpliwości, że czynność sprawcza przestępstwa z art. 238 k.k. polega na zawiadomieniu o niepopelnionym przestępstwie (nie wykroczeniu), które to zawiadomienie jest dokonane w każdy skuteczny sposób udzielenia organom powołanym do ścigania informacji o niepopelnionym przestępstwie. Ustawa nie przewiduje żadnej specjalnej formy zachowania się. Czynność sprawcza będzie zatem zrealizowana tak przez zawiadomienie ustne (w tym telefoniczne), jak i pisemne a nawet anonimowe. Z tego powodu, dla przyjęcia zaistnienia strony przedmiotowej tego przestępstwa nie ma żadnego znaczenia okoliczność, że zawiadomienie nie zostało złożone w formie protokolarnej.

Zważyć jednak trzeba na dwie kwestie, a to po pierwsze, że przestępstwo z art.

238 k.k. może być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim, a co za tym idzie, sprawca musi wiedzieć, że zawiadamia o przestępstwie, którego nie popełniono. Zachowanie jego polega więc na w pełni świadomym wprowadzeniu organów powołanych do ścigania

w błąd. Po drugie zaś, dla zaistnienia przestępstwa z art. 238 k.k. koniecznym jest także ustalenie, że sprawca zawiadomił o przestępstwie, a zatem czyn o którym fałszywie zawiadamia organy ścigania musi wypełniać znamiona przestępstwa.

Tymczasem w niniejszej sprawie bezspornie ustalono, że w dniu 9 lutego 2016r. o godz. 20.31 (a zatem w czasie gdy na zewnątrz było zupełnie ciemno) organy ścigania zostały poinformowane o tym, że „na ambonie za zbiornikiem w kierunku P. siedzi ktoś i strzela po zmroku do zwierzyny” (wydruk z raportu działań k-5). Ustalenia wymaga więc pełna treść zawiadomienia, a w szczególności to, czy zawiadamiający wskazywał, że na ambonie siedzi ktoś i bez uprawnień strzela po zmroku do zwierzyny bądź strzela do niej nie posiadając prawa do posiadania broni bądź też o jeszcze innym zachowaniu, które realizuje znamiona przestępstwa np. kłusownictwa.

Z zebranych dotychczas informacji nie wynika bowiem w sposób jednoznaczny czy J. M. zawiadomił o przestępstwie np. kłusownictwa czy też jedynie o tym, że „ktoś strzela po zmroku do zwierzyny bez wskazania, że osoba ta nie ma do tego uprawnień, co rodzi wątpliwość czy taka informacja jest „zawiadomieniem o przestępstwie”, wymaganym przez przepis art. 238 k.k. Co do wymaganych ustaleń strony podmiotowej tego czynu brak jest też danych tak do wykluczenia, jak i do ustalenia, iż zawiadamiający wiedział, że osoba strzelająca jest zaproszonym przez Koło (...) myśliwym.

Zważywszy, że w niniejszej sprawie już z samego zawiadomienia wynika uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, decyzja procesowa o odmowie wszczęcia dochodzenia pozostaje w niezgodzie z przepisem art. 303 k.p.k. stanowiącym, iż postanowienie o wszczęciu śledztwa (dochodzenia) wydaje się, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Stąd w ocenie Sądu koniecznym jest wszczęcie dochodzenia, w trakcie którego należy ustalić:

- w oparciu o rejestrator zgłoszeń numeru 997 bądź przesłuchanie interweniujących funkcjonariuszy policji - treść zgłoszenia dokonanego przez J. M.,

- w oparciu o wpisy w książkę polowań i zeznań członków Koła (...) - stan wiedzy J. M. co do tego, kto siedział „na ambonie za zbiornikiem w kierunku P.”, czy posiadał wiedzę, że przebywał tam myśliwy, czy to z racji tego, że został o tym poinformowany bądź też uczestnicząc w nocnym polowaniu posiadał wiedzę, kto będzie polował na jakim stanowisku, bądź też przeciwnie – nie miał wiedzy, by na wskazanej ambonie miał przebywać podczas polowania inny myśliwy i gdy usłyszał strzały był przekonany, że do zwierzyny strzela osoba nieuprawniona, popełniając tym samym przestępstwo kłusownictwa, nielegalnego posiadania broni czy innego występkę.

Po przeprowadzeniu wskazanych czynności prowadzący postępowanie winien dokonać stosownych ustaleń i przy tak ustalonym stanie faktycznym dokonać ponownej oceny prawnej zachowania zawiadamiającego w świetle znamion czynu z art. 238 k.k.

Uznając zatem, iż decyzja procesowa o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec braku znamion przestępstwa podjęta została przez Komisariat Policji w B. przedwcześnie, Sąd zdecydował o jej uchyleniu.

(...)

(...)